

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,

Warmeestraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN

te Amsterdam.....

en Buitensiden franco.....

Abonnementen.

ZEVEN REGELS of minder..... f 1.75.

Elken regel meer..... - 25.

ZEGEL voor elke advertentie en beraling.... = 36

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 8 Junij. Uit Utrecht schrijft men ons, onder dagteekening van gisteren, dat aldaar dien zelfden dag door de Arrondissements Regtbank, in de zaak van den Rijn-Spoorweg, het navolgende vonnis is geslagen:

De Regtbank, enz.

Overwegende, dat art. 14 der wet van 8 Maart 1810 uitdrukkelijk heeft bepaald, dat de eigenaren hunne bezwaren tegen het vonnis, waarbij de magt tot in bezit stelling is verleend, bij verzoekschrift aan de Regtbank moeten voordragen, en dat alzoo deze bijzondere bepaling geene andere wijze van verzet toelaat;

Overwegende, dat de eischers hunne bezwaren tegen het vonnis van den 22 Maart 1.1. bij dagvaarding aan den heer gedaagde betekend hebben ingeleverd, en zij derhalve het voorschrift van art. 14 der gezegde wet niet hebben in acht genomen;

Gezien art. 12 der wet van 8 Maart 1810;

Regt doende: enz. Verklaart de eischers in hun verzet tegen het vonnis der Regtbank van 22 Maart 11., zoo als dit door de dagvaarding van 1 April 11. is gedaan, niet ontvankelijk, en veroordeelt de eischers in de kosten.

(was get.) RAS, Presid.: HOFMANN en DE JONG VAN HEDIKHUIZEN, Regters.

— Naar men wil, zoude het escader op de Schelde onmiddellijk na de uitwisseling der ratificatiën van daar vertrekken.

Onder anderen, zoude Z. M. korvet *Boreas* te Vlissingen worden opgelegd, terwijl de brikken *Mercuur* en de *Snelheid*, de een naar Helvoet en de ander naar Texel zouden steunen.

— Z. Exc. de minister van Financiën heeft, bij resolutie van den 5den dezer, vastgesteld, het plan voor de 178ste Koninkl. Nederl. Loterij, bestaande uit zes en twintig duizend loten, dertien duizend prijzen en vier en vijftig premien.

Dit plan is geheel overeenkomstig met dat van de thans trekkende Loterij.

— Omtrent den verdienstelijken majoor der artillerie Hoijel, wiens overlijden wij in ons nummer van Vrijdag den 7 dezer hebben aangekondigd, ontvangen wij van eene beviende hand, uit Utrecht, het navolgende:

Na, voor rekening van het gouvernement, of van Z. K. H. den prins van Oranje, eene welgeslaagde opvoeding ter militaire academie gekregen te hebben, heeft deze waakzame krijgsman, in welke het gehele O. I. leger ongetwijfeld erkent, eenen verdienstelijken officier verloren te hebben, zijne kennis meer en meer in Indië ontwikkeld, en die voor 'slands belang in de veelvuldige Indische oorlogen gelukkig aangewend. Hij muntte uit in den oorlog op Celebes, en in den Javaschen oorlog, en was ook nu weder te velde op Sumatra's Westkust, alwaar hem, buiten zijnen eigenlijken werkkring, het commandement over eene colonne was opgedragen. Elk, die bekend is met den onvermoeiden ijver, waarmede hij steeds zijnen dienstplicht betrachtte, kent ook de oorzaak van zijnen dood. Reeds vroegere oorlogen hadden zijne gezondheid geschokt; in den Javaschen krijg, vooral te Sumatra, hebben de zware vermoeienissen en ontberingen, welke hij, voor Land en Koning en den roem onzer wapenen, zijnen ondergeschikten ten voorbeeld, kloekhartig wederstond, hem eindelijk doen bezwijken. Zijne jeugdige echtgenoot en zes jonge kinderen bewenen hem in diepen rouw, en zijne chefs leggen met aandoening de getuigenis af, dat het leger een dapper en kundig officier, Nederland een braaf burger en de Koning een getrouw dienaar in hem verloren hebben. De heer Hoijel was ridder van de militaire Willems-Orde.

— Bijzondere berigten uit Java melden het overlijden van den luitenant ter zee Middelbergh, van Zr. Ms. korvet de *Maas*.

— In de *Amsterdamsche Courant* leest men, onder dagteekening van den 7 dezer, het volgende:

« Gisteren avond, ten 9½ ure, overleed alhier de jeugdige kunstschilder Hendrik Breukelaar, in den ouderdom van bijna 30 jaren. Zijn dood maakte een einde aan zijn langdurig sukkel en lijden, dat hij met Christelijke gelatenheid en onderwerping droeg. Stil en zacht van aard, fijn van gevoel, edel van hart, braaf van gedrag, was hij een voorbeeld voor zijne medeleerlingen op de Koninklijke academie van beeldende kunsten en bij zijnen verdienstelijken bijzonderen leermeester J. A. Kruseman Jz. Hij was een trouw vriend, een zoon, waarop de bejaarde moeder met regt roem droeg, een

liefschabbend broeder. Groot was zijn kunst zent. De *Wees van Speijk* voor het graf van de *Ruiter*, op vroegere, en het *Boerengezelschap* op het ijs en de *Tyroler met vrouw en kind*, op de laatste alhier gehouden tentoonstelling, kunnen het, onder andere verdienstelijke kunstwerken van zijne hand, getuigen. Zijne zachte en gevoelige ziel was voor het *tableau de genre*, waaraan hij zich gewijd had, regt gestemd. Zijn penseel gaf blijk van die teederheid, die hem in alles zoo zeer kenmerkte. Wanneer men zijn aanhoudend lijden en zijnen jeugdigen leeftijd nagaat, moet men zich verwonderen, dat hij als kunstenaar zooveel geleverd heeft; trouwens hij was zoo vlijtig en moedig, dat hij geene gezonde oogenblikken, — en hoe weinig waren die in zijn leven — liet voorbijgaan, zonder niet voor de kunst te leven. Zijn verlies wordt te regt algemeen, inzonderheid echter door de zijnen diep en innig, betreurd. »

— Eergisteren heeft de tweede zitting der algemeene vergadering van de Nederlandsche Maatschappij ter bevordering der Nijverheid te Haarlem plaats gehad.

In deze vergadering is voornamelijk over de rapporten der onderscheidene commissiën omtrent de prijsvragen gedebateerd.

— Op den 30 Junij aanstaanden zal het aan de heeren A. van Hoboken en Zonen toebehoorende schip de *Jonge Adriana*, gevoerd wordende door C. P. Hempel, uit Hellevootsluis met een detachement militairen, via de kust van Guinea, naar Oost-Indië vertrekken, medenemende den 2den luitenant der infanterie H. Cobet.

— Uit de *Lemmer* meldt men, van den 6 dezer, dat den vorigen dag aldaar, op de werf van den heer C. P. Bakker, met het beste gevolg van stapel is geloopt het schoone kofschip *Archangel*, gevoerd zullende worden door kapitein A. W. Wilkens, voor rekening van den heer H. van Rijkevorsel, te Rotterdam.

— Men schrijft ons uit 's Gravenhage, onder dagteekening van den 7 dezer, het navolgende:

Heden morgen werd het stoffelijk overblijfsel van wijlen onzen verdienstelijken stadgenoot, den jeugdigen kunstschilder W. J. J. Nuijen, plegtig naar deszelfs laatste rustplaats geleid.

Op het lijkkleed der kist, was, behalve de gewone attributen zijner kunst, een lauwerkrans, benevens eenige door den uitstekenden kunstenaar bereids bij verschillende gelegenheden gewonnen eere-medailles, nedergelegd.

De slippen des lijkkleeds werden door de heeren Kruseman, van Hove en Waldorp en den architect Reijers, benevens door leerlingen des overledene gedragen.

De lijkkoets werd gevolgd door eene groote schare (naar gissing omtrent 200 in getal, allen in het zwart gekleed, en twee aan twee gaande) van kunstbeoefenaars in onderscheidene vakken, waaronder de directeur der Koninkl. Hofkapel en verdere leden, benevens den heer Miro, directeur van den Koninkl. Franschen schouwburg, en de voornaamste acteurs, als ook eene commissie uit het letterlievend genootschap: *Oeffening kweekt kennis*; voorts door een zeer groot aantal kunstvereeerders en vrienden, benevens door eenige aanzienlijke genoodigden, waaronder men den kolonel de Céva, adjudant van Z. K. H. Prins Frederik, en den heer Mr. Hartman, lid van den stedelijken raad, opmerkte, en eindelijk door den vader en verdere betrekkingen van den overledene, gezeten in eene koets van den heer burgemeester dezer residentie.

Op de begraafplaats voor de Roomsche Katholijken, buiten deze stad, aangekomen, werd het lijk in de kapel gehragt.

Nadat de godsdienstige plegtigheid geëindigd was, en de kist in de groeve nedergeleiden, schaaften zich eenige verkende leden der Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst rondom het opgedolven graf, en hieven een treurzang aan, waarvan de woorden door den heer Calisch, en de muziek door den heer M. van Gelder, voor deze gelegenheid waren vervaardigd, en welke aldus luidde:

Vaarwel, o jeugd'g vriend, rondom wiens graf we ons scharen,
De rouw in 't krimp'nd hart, in 't oog de weemoedstraan.
Ja, gij hebt lang geleefd in weinig levensjaren:
't Genie, den dood ten spijt, kroonde u met lauwerblaan.
Rust, broeder! rust hier zucht!... Vaarwel, verheven geest!
De kunst in Neerland treurt;... Gods Englen vieren feest!

hamerden, en de berglieden dolven naar de ertsaderen in hunne onderaardsche werkplaatsen.

Toen echter de berglieden te *Fallun* ten jare 1808, omstreeks *St. Jan*, tusschen twee schachten eene opening wilden doorgraven, ruim driehonderd ellen onder de oppervlakte der aarde, vonden zij het lijk eens jongelings, geheel van ijzeruitrool doordrongen, maar overigens onverlet en onveranderd, zoodat men zijne wezenstrekken en zijnen ouderdom nog juist kon onderscheiden, als ware hij eerst voor een uur gestorven, of slechts een weinig bij den arbeid ingeslapen.

Men bracht hem boven.

Vader en moeder, verwanten en bekenden waren sinds lange van deze aarde afgereisd. Niemand van dit geslacht kende den slapenden jongeling: niemand kon zich zijn ongeval herinneren.

Maar eindelijk kwam ook de verloofde des bergmans.

Grijs en gekromd, steunende op een krukje, kwam zij daar: — zij herkende haren bruidegom.

Meer in blijde verrukking, dan met smartelijke gewaarwording zonk zij nevens het geliefde lijk op de knieën.

Toen hare gemoedsbeweging bedaarde was, zeide zij: « Het is mijn bruidegom, om wien ik vijftig lange jaren heb getrouwd en dien God mij nog eenmaal laat ontmoeten voor mijnen dood. Acht dagen voor het huwelijk is hij onder de aarde gegaan, en nooit weder boven gekomen. »

Allen omstanders stonden weemoedige tranen in de oogen, toen zij daar zagen de bruid in verwelkten krachteloozen ouderdom, en den bruidegom nog in den bloei der jeugd; en toen zij zagen, hoe door vijftig jaren het vuur der jeugdige helden nog niet was uitgedoofd.

Op haar verzoek, droegen de berglieden het lijk des jongelings in hare hut, om daar te vertoeven, tot dat het graf op den Godsakker zou gedolven zijn.

Den volgenden dag was de groeve gereed.

De berglieden kwamen om het lijk ten grave te voeren. Na ontsloot de bruid een kastje, sloeg den zwarten zijden halsdoek met rooden rand om, en volgde aldus haren bruidegom, in haar besta gewaad, als geleide zij hem, niet naar het graf, maar naar het altaar.....

Toen men, op het kerkhof gekomen, de kist in de groeve afliet: « Rust zacht, » zeide zij toen, « nog een dag of tien: dat de tijd u niet lang valle. Ik

Hierna werden er door den heer Beijnen, tweeden praeceptor bij het gymnasium alhier, in het Hollandsch, door den heer Dobbelin in het Fransch, (beide in ongebonden stijl) en eindelijk door den heer Calisch in het Hollandsch (in gebonden stijl) doeltreffende aanspraken gehouden, waarin Nuijen als mensch, als vriend, en als kunstenaar werd geschetst en betreurd.

De hulde van den heer Calisch, als de kortste zijde, zend ik u, daartoe door welwillende mededeeling in staat gesteld, hierbij over; zij was van den volgende inhoud:

Aan wapenschild noch kroon ontleent dit graf zijn glans;
't Draagt edler sieraad in der Kunsten lauwerkrans!
De naam van NUIJEN is 't arduin op zijn gebeente;
Wie sterft als hij, behoeft geen prachtig lijkgesteente.
De Vriendschap, 't Vaderland, de Kunst, de Huwelijksrouw;
Zij heiligen dees' plek door een verheven rouw.
Weent, mannen! broeders, weent! de traan voegt in onze oogen.
Het is daarheen, 't genie, dat ons hield opgetogen;
Hij is daarheen, de vriend, van wien de dood ons scheidt. —
Aan ons zijn dierbaar stof... aan hem de onsterfelijkheid!

Ten slotte zong, als laatst vaarwel, het bovenvermelde koor, waarbij zich ook de heer Hüner had gevoegd, het bekende schoone graflied van Lind-paintner, waarvan door den heer Mr. H. J. Lauri eene toepasselijke vertaling was vervaardigd.

Indrukwekkend weergalmden de sombere toonen van dit schoone gezang; en zij hebben ongetwijfeld eenen diepen indruk op al de aanwezenden gemaakt.

In de woning van den overledene teruggekeerd, hield ook een Vlaamsch schilder, de heer Ch. Tilmont, die zich alhier bevindt, eene korte toepasselijke aanspraak.

Deze geheele plegtigheid, die met plegtstatige orde van het begin tot het einde plaats had, en tevens door de groote menigte, uit alle standen en rangen te zamen gevloeid, met gepaste stilte en eerbied werd bijgewoond, getuigde ten volle van de hooge waarde, waarop onder ons de kunsten en derzelver beoefenaars in het algemeen, en de nagedachtenis van dezen te vroeg ontslapen kunstenaar in het bijzonder, gesteld worden.

's GRAVENHAGE 7 Junij. Heden is de een en twintigste vergadering van de Synode der Evangelisch Luthersche Kerk op de gewone wijze gesloten.

— Het *Journal de la Haye* zegt, dat de heer Hüner, die in der minne zijn engagement met de administratie van den Koninklijken Franschen schouwburg alhier had opgegeven, door den directeur Miro gedurende het tegenwoordige tooneeljaar als 1e tenor aan dien schouwburg is verbonden geworden.

ZWOLLE 6 Junij. Ter vervulling van de door de gewone afreeding in dit jaar opvallende plaatsen van leden der provinciale staten van Overijssel, zijn op den 1 Junij 11., door de onderscheidene standen, de navolgende keuzen gedaan, als: door de ridderschap; de heeren grave W. R. A. C van Rechteren Linburg, baron E. F. de Vos van Steenwijk, baron R. W. Stoet Merxveld, baron J. P. Stoet tot Tweenijhuizen, grave A. F. L. van Rechteren Linburg, baron E. H. van IJtersum tot den Oosterhof, en baron G. W. van Dedem tot den Berg. Door de steden: Zwolle, de heeren Mr. W. Tobias en Mr. J. A. Sandberg; Deventer, de heeren Mr. T. W. van Marle en Mr. H. van Loghem; Kampen, de heeren J. A. Broese, J. de Vries Hofman en R. van Romunde. Voor den landelijken stand: 1ste district, de heer D. W. Stork; 2de district, de heeren H. ter Kuile en B. W. Blijdenstein; 3de district, de heer Mr. H. J. Raedt; 4de district, de heer J. van de Pol, Jz.; 5de district, de heer L. Nilant, en het 6de district, de heer Mr. J. Cornelissen.

NIJMEGEN 7 Junij. Gisteren morgen ten 9 ure, passeerde alhier, H. K. H. Mevrouw Prinses Albert van Pruisen, komende van 's Gravenhage, gaande naar Sierzie.

Den vorigen avond waren Hoogstzulzever zoon en dochter, Prins Albert en Prinsesse Charlotte, alhier aangekomen, om in het hotel de *Plaats Royaal* te overnachten.

Part. Corresp. VALKENSWAARD 7 Junij. Gisteren avond, omstreeks zeven ure, ontstond er in de gemeente Aalst (drie kwartier van Eindhoven gelegen) brand in het huis van Adriaan Verheven, welke zoo spoedig toenam en zich aan de beledende huizen mededeelde, dat er binnen een half

MENSENWERK.

DE BRUID.

Te *Fallun*, in *Zweden*, drukte, vóór jaren, een jong bergwerker zijner jeugdige frische bruid eenen vurigen kus op de lippen:

« Met *St. Lucia*, » zeide hij tot haar, « zal onze liefde door den zegen des Priesters worden gewijd. Dan zijn wij man en vrouw, en bouwen ons een eigen hufje... »

« En vrede en liefde zullen daarin wonen, » zeide de schoone bruid, met eenen vriendelijken lach; « want gij zijt mijn ewige en mijn alles, en zonder u ware ik liever in het graf... »

Maar juist toen, kort vóór *St. Lucia*, de priester in de kerk ten tweeden maal had voorgesteld: « of er iemand ware, die iets had in te brengen, dat eene wettige verhindering zou zijn tegen de echtelijke vereeniging van... » — toen meldde zich —

De dood!

Den anderen morgen, toen de jongeling, in zijne zwarte bergwerkerskleeding, haar huis voorbijging, klopte hij nog eenmaal aan het venster zijner bruid, en zeide haar: « goede morgen; »

Maar niet weder: « een goede avond! »

« Hier kwam hij uit het bergwerk terug: te vergeefs zochtde het meisje den zelfden morgen den zwarten halsdoek met rooden rand voor haren trouwdag. Maar toen hij niet weder kwam, legde zij den doek weg, en weende om haren bruidegom, en vergat hem nimmer.

Intusschen werd de zeventjarige strijd gestreden, en Keizer FRANS I. stierf, en de Jesuiten-orde werd opgeheven, en *Polen* gedeeld, en MARIA THERESIA stierf; STANEEZ werd veroordeeld, *America* werd vrij, en Keizer JOSEPH stierf ook.

Koning GUSTAAF van *Zweden* veroverde *Russisch Finland*; de Fransche omwenteling en de jarenlange krijg ontstond, en ook Keizer LEOPOLD II. daalde in het graf. NAPOLEON veroverde *Pruissen* en de Engelschen bombardeerden *Kopenhagen*.

De landlieden zaaiden en oogstten: de molnaars maalden, de smeden

heb nog slechts weinig te doen, en kom spoedig — en weldra rijst weder de dag!

« Wat de aarde eenmaal heeft wedergegeven, zal zij ook ten tweeden male niet behouden. »

Dus sprak zij. toen zij den Godsakker verliet, en nog eenmaal omzag, en nog eenmaal afscheid nam van haren geliefde.

Tien dagen later werd zij naast haren bruidegom ter ruste gelegd.

HET DUEL.

(Een warrentrekk; uit een reisverhaal.)

Ik kwam per diligence van *Strantsburg* te *Colmar* aan, en nam, zoo als gewoonlijk, mijn intrek in den *Engel*. Naauwelijks had ik mij nedergezet, of mijn oog viel op een met extra groote letters gedrukt biljet. Het was de annonce eener tooneelvoorstelling. Ik las en ontwaarde, tot mijne groote blijdschap, dat onder de eerste acteurs zekere T. was, vroeger mijn beste schoolmakker. Dadelijk besloot ik mijnen schoolvriend op te zoeken.

Thalia's priesters zijn zeker voor het grootste deel opgeruimde, levenslustige lieden, die hoewel sommigen de nood dringende is, toch altijd wakker en welgemoed de baan des levens doorluppelen, haar altijd van de helderste zijde beschouwen, en voor het heer van bange zorgen geene oogen hebben.

Ook mijn schoolmakker, een zeldzaam dramatisch talent, die later op onderscheidene tooneelen van *Duitschland* met regt lauweren verwierf, behoorde tot deze vrolijke menschenklasse.

Allerminzaamst werd ik door hem ontvangen, en, niets kon mij baten, ik moest het logement verlaten, om de woning van mijnen vriend te doelen, onder welker gastrij dak ik mij dan ook eenige blijde dagen voorstelde.

Bij hetzelfde tooneelgezelschap was zekere WÖHLER, uit *Karlsruhe*, als bassist geëngageerd. Deze kunstenaar, een bevig voorstander van het duel, hoewel hij nimmer geduëlleerd had, woonde tegenover een bakker, den roem der beschuitbereiders, en, welke eene allerliefste dochter had, met een innemend voorkomen, en oogen, schitterende als morgensterren.

Op het hart van onzen gevoelvollen bassist hadden deze oogen eene onwedersaanbare toovermagt geëend: bij droomde van niets anders, hij dacht aan niets anders, dan de schoone bakkersdochter; ja om haar slechts meermaals te kunnen zien, deed hij zijn ontbijt, zijn middagmaal en avondmaal enkel en

nur drie huizen (ieder huis in tweeën afgedeeld, en derhalve 6 woningen) in volle vlam stonden, zoodat, bij gebrek aan dadelijke hulp van brandspuiten, aan geene blussching te denken was, en men dus vreesde voor het behoud van het dorp, dat bijna geheel uit huizen met strooijen daken bestond. Zoodra men te Valkenswaard de vlam zag, zond de heer M. Smulders, burgemeester dier gemeente, de brandspuit er henen, op welke eenige ingezetenen zich geplaatst hadden, en die, met een paard bespannen, het traject van vijf kwartier binnen twintig minuten tijds aflegde. De woningen waren niet meer te redden en genoegzaam verbrand; doch de spuit kwam nog tijdig genoeg om den verderen voortgang dadelijk te stuiten. Gedurende de brandspuit van Valkenswaard, die de brandspuit en de daarbij behorende personen onmiddellijk gevolgd was, heeft door zijnen ijver in het aanmoedigen der spuitgasten en het bewaren der orde, waarin hij door de aanwezige militairen en ingezetenen werd bijgestaan, veel tot voorkoming van meer aanmerkelijke schade bijgedragen.

Twee der huizen waren, zoo men zegt, geassureerd; doch de bewoners (zijnde hoorders) hebben bijkans al, wat zij bezaten, verloren. De brand is door het bakken van brood en het in brand geraken van den schoorsteen van genoemden A. Verhoeven ontstaan.

VLISINGEN 5 Junij. Met de ontruiming van de forten Lillo en Liefkenshoek wordt niet verder voortgegaan; alleen de over-complete projectielen en andere artillerie-goederen, uit de magazijnen aldaar, zijn alhier ontzocht; de forten blijven tot nader order in hun geheel gemonteerd, en voor ieder der aldaar aanwezige vuurmonden een genoegzaam getal kogels en blikendooschoten aanwezig.

Part. Corresp. BRUSSEL 7 Junij. Heden is bij den boekdrukker J. Jouan te Antwerpen, van de pers gekomen, eene brochure, onder den titel van: *Du Traité de Commerce à intervenir entre la Hollande et la Belgique, et des destinées futures du Pays, par Ed. Werbrunck.* (Over het te sluiten handel-tractaat, tusschen Holland en België, en over het toekomstige lot des lands, door Ed. Werbrunck.)

Aan dit vlugschrift, dat bestemd schijnt, om eenen grooten invloed alhier uit te oefenen, zijn de volgende zinsneden ontleend:

« De staatkundige toestand van België onherroepelijk bepaald zijnde, ten gevolge van de aanneming van het tractaat der 24 artikelen, is het nuttig eenen blik op de toekomst te werpen, en de maatregelen in overweging te nemen, om het meest mogelijk voordel van den tegenwoordigen toestand te erlangen.

« Voortaan zal het wederkerige belang der volken den noodzakelijken grondslag van elk te sluiten handel-tractaat moeten uitmaken. En in dit opzicht bestaan er veeltijds tusschen twee landen geene zoo gunstige omstandigheden, als tusschen België en Holland, om voordelige handel-schikkingen te treffen.

« De *Augsburger Zeitung* verzekert reeds, dat er in Duitschland ernstig kwestie is om met België een tractaat te sluiten, in alle opzichten overeenkomende met dat onlangs tusschen Holland en Duitsche tolverbond aangegaan. Wij weten niet, in hoeverre deze bewering gegrond is, doch het komt ons onbetwistbaar voor, dat men vroeg of laat tot een zoodanige uitkomst zal moeten geraken.

« In de eerste plaats zoude het te gelijk voorgeaan en rationeel zijn, zoo Holland in den afkoop van den tol op de Schelde, moogt toestemmen, tegen voldoening van eene jaarlijksche rente.

« België moet zich niet beperken tot eenen kusthandel, maar alle zijne pogingen behoeven te strekken, om eenen registerischen handel te hervinnen, omdat deze, althans in staat is om de toekomstige welvaart onzer nijverheid te verzekeren, niet alleen door het openen van nieuwe uitwegen, maar ook door de middelen te doen ontstaan, om steeds tegen goedkope prijzen te leveren, en, om die voordeelen te verkrijgen, aanzienlijk genoeg tot het onderhouden van een levendmakende en voortbrengende kracht in de onafhankelijke takken van den grooten binnenlandse handel.

« Het omgekeerde, kan een goed handel-tractaat met Holland voor den handel en de nijverheid van beide landen een overvloedige bron van rijkdom en welvaart worden. Wanneer men het onderaardig bedacht, dat tusschen de nijverheid en de handelsbetrekkingen van beide volken bestaat, is men getroffen door de wederzijdsche voordelen, welke daaruit kunnen voortvloeien. Elk van beide naties bezit, wat aan de andere ontbreekt.

« Op dit oogenblik wordt ons het grootste deel van onze koloniale waren door Engeland geleverd, dat bijkans al onze voortbrengelen met verbodsregten drukt. Zoude er nu eenige zwagerigheid bestaan, dezelven van Holland te nemen en vrij van alle regten de voortbrengelen uit Java toe te laten, te meer, daar wij de gelijke soorten daarvan nergens bezitten? En zoude men dezelven gunst niet kunnen uittrekken tot de Hollandsche producten, waarvan de gelijke soorten bij ons niet bestaan, in eene mate, aan onze behoeften geëvenaard, zoo als vee, haring en andere takken van de vischvangst, kaas, graan, zaden, asch en andere mest, enz. Daarentegen zoude Holland ontvangen onze ijzers, steenkolen, alum, glaswerk, kramen, geweren, bier, katoen en zijden stoffen, steen, kalk, tapijten, rijtuigen, meubels, enz., en in het algemeen al die voortbrengelen, waarvan de gelijke soorten in Holland niet worden aangevoerd, naar mate van zijne behoeften. Ik weet wel, dat een zoodanige ruilhandel ons land als een aanhangsel van Holland zal doen beschouwen, alwaar deze mogendheid hare koloniale producten alsdan ter markt zal brengen, hetgeen ten gevolge zoude hebben, baren handel ten koste van den onze te bevoordeelen; doch zoo Holland onze vlag te Java wil toelaten, op genoeg voordelige voorwaarden, om ons te veroorloven aldaar regtstreeks zelfs maar eenige artikelen tegen halen, zou het evenwigt hersteld zijn, en de mededinging mogelijk blijven.

BRUSSEL 7 Junij. De *Commercie Belge* doet opmerken, dat, ten gevolge van de verklaring, gisteren in de Kamer der Afgevaardigden door den minister van Buitenlandsche Zaken gedaan, al de geruchten betrekkelijk de reserves, waarvan sommige ratificaties zouden onderworpen worden, geheel zijn vervallen.

— De *Augsburger Zeitung* zegt te vernemen, dat, onmiddellijk na de uitwisseling der ratificatie van het tractaat der 24 artikelen, de diplomatische betrekkingen tusschen België en de Mogendheden, bij de Londense Conferencie vertegenwoordigd, op eenen volkomen regelmatigen voet zullen gesteld worden.

alleen met beschuit, die hij zelf bij haar ging koopen. Het meisje, hoe-wel altijd vriendelijk en minzaam, verstond echter de teedere zuchten van den basist, die de gansche scala doorliepen, niet, of ten minste zij wilde die niet verstaan. Dit bracht den versmachtenden minnaar half in verstijf-seling; zoodat hij niet anders kon, dan haar te spreken, en sprak van niets anders dan van doodschieten, dopelen, verdinken, en de Hemel weet, welke andere onzin van een ongelukkig dand hij al meer piddacht.

Hij wist had met andere zijner kennissen steeds met den van liefde verkwijpenden basist de spreekstukken: nu had hij het plan om hem door eene radicale knip in eene van zijne dwaasheid te genezen.

Zekere HALDENSTEIN, ook medelid van het gezelschap, die bij den bakker woonde, kwam bij WÖHLER, en vroeg hem, op vriendenschappelijk dekla-manden toon, naar de oorzaak zijner smarten. Langen tijd kreeg hij niet an-ders ten antwoord dan: Ach! Ach! en nog eens Ach!, tot dat hij eindelijk zijn vertrouwen won en in de geschiedenis van zijnen hartstogt voor de betooverende beschuitverkoopster werd ingewijd. Nu begon HALDENSTEIN de roerendste troostredenen, en bood zich aan tot middelaar om de wreede schoone te helpen vermurwen. Gewenscht aanbod! WÖHLER was louter ver-rukking. Hij moest een briefje schrijven, door HALDENSTEIN gedictet. Hoe dit gewest zij, laat zich begrijpen: jammer, dat het verloren is ge-gaan, want het was een model. HALDENSTEIN nam het mede, en wel-dra, tot de onuitprekelijke blijdschap des hopeloozen minnaars, bracht hij een antwoord, dat een hart verried, alles behalve ongevoelig voor de zuchten des verliezen. Varig drakte hij dit briefje aan zijne lippen, veng-detranten paraderen in zijn oog, en hij maakte allerhande sprongen; zoodat een vreemde hem zeer ligt voor krankzinnig had kunnen aanzien.

Een geruimen tijd duurde deze briefwisseling voort. Steeds vuriger en in-niger werd zij, en steeds volruiger en welwillender de *postillon d'amour*. Nu beswoer de basist de bakkerdochter, bij alle Goden en Godinnen van den *Olymp* en den *Tartarus*, toch eindelijk zijner spekingen gehoor te ge-ven, hem een *rendez-vous* te bepalen, waar hij eenmaal het onwaardeer-baarst geluk mogt genieten, haar zijne laatste spekingen te zien, en te spre-ken — en, wie beschrijft het zalig gevoel van omen minnaar, toen het ant-woord, dusdanig luidde: — « dat het verlangen der liefde ook haar ver-teerde, dat zij daardoor reeds eenige dagen oegsteld was, dat daarom hare

— Hoewel de *Moniteur* tot dus verre nog niets omtrent de benoeming van den heer Raikem tot minister van Justitie heeft bekend gemaakt, schijnt deze benoeming aan geen twijfel onderhevig te zijn, en moet ge-noemde heer deze betrekking stellig hebben aanvaard.

— Bij voortdoring verneemt men nadere bijzonderheden omtrent het vreeselijk onweder van den 3 dezer. Dagelijks spoelen er nieuwe lijken aan, en eene menigte dorpen zijn aan de grootste ellende ter proef. Te Borgt zijn meer dan 40 bewoners door het water weggeslept, waaronder men het hartbrekend schouwspel heeft opgemerkt van eene weduwe met hare 6 kinderen.

Op verschillende plaatsen zijn intekeningslijsten geopend, om de onge-lukkige slagtoffers van dezen watervloed te hulp te komen.

FRANKRIJK.

PARIS 7 Junij. Door buitengewone gelegenheid, is alhier de *Sémaphore*, een dagblad, dat te Marseille uitkomt, ontvangen, waarin brieven uit Aleppo van den 6, uit Beyrut van den 13, uit Alexandrië van den 16 en uit Konstantinopel van den 17 Mei worden medegedeeld, welke alle den overtocht van den Eufraat door het Turksche leger bevestigen. Van den anderen kant, houden zij echter het bericht in, dat er tot dus verre nog geene vijandige ontmoeting tusschen de beide legers heeft plaats gehad, en dat men steeds op het behoud van den vrede blijft hopen.

Onder deze stukken staat een brief van den 21 Mei, aan boord van de *Leonidas*, ter reede van Syra geschreven, en waarvan de inhoud is als volgt:

« De oorlog in het Oosten, die onvermijdelijk en reeds verklaarde oorlog, die oorlog, aan welks bestaan te Alexandrië en elders een zoo vast geloof werd gehecht, en waarvan door de weelderige verbeelding van sommigen bereids al de beslissende wendingen waren voorzien; die oorlog is nog eene onvolwassen vrucht, in eenen staat van gewapenden vrede. In het kort, er is nog geen oorlog uitgekomen uit de Ouden-Koning.

« Zie hier, hoe de dwaling is ontstaan. De Eufraat maakt ten westen een gedeelte van de grenzen van Syrië uit. Zoodra men nu wist, dat een Turksch legercorps deze rivier was overtrokken, meende men tevens, dat hetzelfde op het grondgebied van Mehemed-Ali was doorgedrongen, en dat, dien ten gevolge, het kanaal van beide kanten reeds bulderde. Maar in de richting van Byr is er op den rechter-oever van den Eufraat eene streek lands, die zich van het westen uitstrekt, tot eene kleine rivier, waarvan de naam mij ontgaat, en welke door Mehemed-Ali nog niet was bezet geworden. De Turken hebben, door dien grond te betreden, het vijandige territorium niet geschonden, en niets duidt aan, dat zij voornemens zijn verder voort te rukken; zij versterken zich slechts in de door hen ingenomen stelling. Van den anderen kant, heeft Ibrahim zijne troepen eenige uren voorwaarts van Aleppo doen staan vallen, zoo dat de voorposten van beide legers zeer nabij elkander zijn.

De brieven uit Beyrut daarentegen zeggen, dat Ibrahim-Pacha zijn oor-logstoerusting voortzette.

« Soliman-Pacha (Selva), die de bedoelde brieven, « bevindt zich in Syrië, van den geheelen Egyptischen staf vergezeld. Aleppo, de meest bedreigde stad, is versterkt geworden. Al de boomen in den omtrijk zijn omgehakt, om daarvan palissaden en Vriesche ruiters te maken. De beste Egyptische troepen zijn naar den Eufraat in aantocht, en binnen kort zullen op dit punt genoegzaam ontzwarende strijdkrachten verzameld zijn, om de kwade voornemens der Porte te bedwingen, en te verijdelen.

« Intusschen heerscht sinds eenige dagen te Toulon eene buitengewone drokte. Al de in die haven, ter reede liggende oorlogschepen zullen worden afgezonden, om het Fransche escader in de Levant te versterken. Be-halve het linienschip *Jupiter*, hetwelk reeds, met den Prins de Joinville aan boord, vertrokken is, zouden nog in de eerste dagen dezer maand het linienschip *Généreux*, en vijf frigaten of korvetten naar de genoemde be-stemming onder zeil gaan.

— In de gewone *Duitsche Correspondentie* leest men de navolgende bijzonderheden omtrent de diplomatische maatregelen, waartoe het overtrekken van den Eufraat door het Turksche leger, van den kant der Europeesche kabinetten, zoodanig aanleiding gegeven hebben:

« Tot dus verre heeft men nog geene stellig bericht ontvangen, omtrent eene werkelijke uitbarsting van vijandigheden tusschen de Porte en den Pacha van Egypte. Alles bestaat nu uit eenige troepen-bewegingen op de Turksche en Syrische grenzen, zoodat men nog hopen kan, dat de vijand-lijkheden niet zijn uitgebroken, en dat de tusschenkomst der Europeesche Kabinetten alle ontsploffing zal voorkomen.

« Desniettemin kan men het zich niet ontveinen, dat de grootste ver-bittering in de raadslagen van den Sultan en van den Onder-Koning be-staat. Ieder wil ten aanzien der Mogendheden den schijn vermelden, de eerste bewaker der hofing te zijn, doch beiden zoeken het vijandige leger de initiatief van den aanval te doen nemen.

« Sinds dat de eerste alarm te Parijs over Alexandrië is gegeven, heeft het Kabinet der Tuilerien dépêches van den admiraal Roussin ontvangen, die de vrees voor een scheuring bevestigen, maar die echter doen hopen, dat de Porte den aanval niet beginnen zal. Althans heeft deze vlootvoogd, in overeenstemming met Lord Ponsonby, aan den Sultan eene krachtadige nota aangeboden, waarop is geantwoord, dat er aan Hafiz-Pacha uitdruk-kelijke bevelen waren gezonden om niet aan te vallen.

« Men moet alsnu geduldig de eerste officiële berichten afwachten, welke uit Konstantinopel of uit Alexandrië zullen ontvangen worden. Men zeide gisteren, dat alhier dépêches van den admiraal Roussin waren ontvangen, en dat dezelven van den meest vreedzamen aard waren; maar het schijnt on-gelukkig, dat dit gerucht zonder grond was.

« Men verzekert ons, dat de maarschalk Soult, bij de ontvangst der be-rigten uit Alexandrië, geenen tijd heeft verloren om zich omtrent de voor-nemens van elk der invloed hebbende kabinetten van Europa te verzekeren. Dadelijk zijn er diplomatische nota's naar Londen, Berlijn, Weenen en St. Petersburg verzonden. De antwoorden uit Londen, Berlijn en Weenen zijn reeds aangekomen, en men meent zeker te zijn, dat deze drie Mogendheden volkomen in overeenstemming met Frankrijk zullen handelen, ten aan-zien van het te houden gedrag tegen over de strijdende partijen. Men moet overeengekomen zijn, om het strikte *status quo* in acht te nemen, en om,

moeder haar had toegestaan eenigen tijd op het land te verblijven. Zij ging naar bij een verwant, in een logement. Daar betrok zij het kamerke N° 10. Morgen ochtend ten 9 ure zou hij haar bezoeken, en zich niet laten weerhouden, indien de basist nog gesloten waren, en zij wegens hare onpersoonlijkheid nog niet hadden wat hare deur was open en zij zou hem met open armen verwachten.

Als het veldtocht daerom opging de gelukkige. Geheel den nacht liet zij geluiden van een oogen. Met het klinken van den dag, zelfs vóór dat de rozenvingers der heilige *Aurora* den valen sluier des nachts nog geheel hadden weggerukt, was hij reeds uit de vaders, had reeds de poort achter den rug, en zijne keel verkondigde het geheel den omvang van het onvermogen zijne onuitprekelijke zaligheid aan de vogelen des wonds.

Met het slaan van 9 ure was hij dan ook aan N° 10, klopte zachtjes en trad binnen. De jalousien waren gesloten. Alles was stil, en hij zag niets. Hij trachtte nu door eenig licht geluid de dierbare zijns harten te wekken, want, zoo veel het blaauwe licht hem toeliet te zien, meende hij haar te ontwaren door de half open gordijnen van het ledokant. Althans hij zag eene mnt — maar ook niets meer, want het gelat was half onder de dekens, half onder de zijde beede flodderkant der mits verborgen. Aan de wanden, en alles, wat zijn oog zag, klaagde hij nu zijne liefdesmar-ten: zijn teen werd steeds hoger, steeds vuriger — tot dat eindelijk zijne schoone in eene schaterend lachen uitbarste, hetwelk dadelijk het toeken gaf tot een zwaar accompaniment, van onder en van achter het ledokant en uit het naaste kamerke: — want de schoone, hofdochter was niemand anders, dan een bij het gezelschap geëengereide konink, genaamd APPEL-STEEL; onder het bed lag HALDENSTEIN, welke al dien tijd den armen minnaar door valsche beweerd had misleid, achter de gordijn stond mijn vriend; terwijl ik, met enige andere vrienden, van *Kolmar*, in het naaste vertrek den uitslag verbeide.

De minnaar stond in het eerst niet opgesperde oogen als verstijfd, maar weldra herstelde hij zich, sprak als een woedende leeuw op het bed los, en begon APPELSTEEL dapper te onthalen, ja, zou hem gedood hebben, indien de anderen niet waren toegeschoten. « Foel, » riep mijn vriend uit, « dat is knapwerk; gij zijt edele knusbroeders, gij moet duelleren. » WÖHLER stakke gretig toe, en daagde APPELSTEEL uit. Deze koos de pi-

in geval eene der beide partijen de nederlaag erlangt, de magtige tusschen-komst van al de Europeesche Kabinetten aan te wenden, om te beletten de verbodkling van het overvornen grondgebied.

« Alleen blijft nog over, het besluit van Rusland te vernemen, en de te treffen maatregelen zullen zonder twijfel van dit antwoord afhangen. Men weet immers, dat Rusland den Egyptischen Onder-Koning, heeft bedreigd, gemeenschappelijke zaak met Turkije te zullen maken, zoo Mehemed-Ali de vijandelijkheden mogt aanvangen. In zoodanig geval nu wordt het voor de andere Europeesche Mogendheden onmogelijk de onzijdigheid te bewaren.

« In afwachting echter zijn al de kabinetten voortgegaan met het nemen van krachtadige maatregelen, ten einde op elke gebeurtenis voorbereid te zijn. Men weet, dat sinds eenigen tijd de Russen een talrijke vloot te Sebastopol hebben vereenigd, en er in de nabijheid dezer haven 25,000 man zijn, gereed om zich op het eerste teeken in te schepen. Voorts zijn rege-menten uit de westelijke provincien in aantocht, om zich naar het gouver-nement van Odessa te begeven; zoo dat, ingeval van oorlog, Rusland, binne 14 dagen, 60,000 man in Turkije zal kunnen overbrengen.

— Dezen nacht heeft de maarschalk Soult een zijner adjudanten met dépêches naar Londen gezonden.

— In de Kamer der Afgevaardigden zijn heden onderscheidene wetsont-worpen voorgedragen, waaronder men opmerkt de aanvraag van een credit tot vermeerdering van de municipale garde te Parijs. Deze maatregel schijnt in verband te staan met een plan, dat reeds sinds lang zoude gekoesterd zijn, om deze garde allengs tot eene bijzondere lijfwacht voor den Kon-ing te doen strekken.

— De *Presse* geeft te kennen, dat in den raad van ministers zoude be-sloten zijn, om een nieuw dagblad op te rigten, hetwelk bepaaldelijk de staatkunde van het tegenwoordig Kabinet zal moeten verdedigen. Genoemde dagblad wil echter weten, dat deze maatregel, in spijt van het genomen besluit, geenen voortgang zal hebben.

— In weerwil dat het Fransche kabinet voor het oogenblik op eene vol-doende meerderheid in de Kamer der Afgevaardigden schijnt te kunnen re-kenen, beschouwen sommigen eene nieuwe crisis als schier onvermijdelijk, op grond van de weinige overeenstemming, welke tusschen de onderscheidene ministers zoude bestaan.

Onder anderen leest men omtrent dit onderwerp in een der dagbladen een artikel, waarin men het volgende opmerkt:

« Te vergeefs zoekt men een karakter van eenheid in het Ministerie. Dit karakter bestaat niet. Het Kabinet is uit verschillende elementen samen-gesteld, die elkander bij de minste staatkundige kwestie in het verborgden den oorlog aandoen.

« Het Ministerie is eene soort van vermoede coalitie. Men ziet er in ministers, die tot de 221 behooren, de vertegenwoordigers der zogenaamde tegenpartij en de doctrinairen. Uit deze vreemde soortige vermenging kan bij elke kwestie eene zwagerigheid ontstaan, die zich eindelijk in eene nieuwe ontbinding van het Ministerie oplost.

« Het nog versche geschild met de heeren Legrand en Bresson strekt daarvan ten bewijs. De ministers zijn daarbij niet allen eenstemmig geweest. De 231 beklagen zich luide; zij willen geen Ministerie ondertoonen, dat hun stelsel verraadt.

« De doctrinairen beginnen op hunne beurt eenen hoogen toon te voeren; zij zijn het vervullen van eene ondergeschikte rol moede. Daarboven ver-beeldt zich de derde partij de overwinning te hebben behaald, en dus de Staatkunde van het Kabinet te moeten beheerschen.

« De ministeriële crisis zal echter eerst na de sluiting der zitting begi-nen, wanneer de begroting zal goedgekeurd zijn... en dan zal men een nieuw Ministerie uit de 221 met eenige doctrinairen samenstellen. »

SPANJE.

MADRID 10 Mei. De generaal Vigodet heeft voor zijne benoeming tot minister van Marine bedankt; men weet nog niet, wie thans tot dien post zal benoemd worden.

DUITSCHLAND.

WERNER 26 Mei. H. K. H. de hertogin van Angoulême, vergezeld van Hoogstdezelve dochter de gravin Rosny, is gisteren alhier aangekomen. Heden zijn Hoogstdezelve van hier naar Schönbrunn vertrokken, alwaar de Keizerlijke familie zich thans bevindt. H. K. H. de hertogin zal slechts eenige dagen aldaar vertoeven, en zich aldan naar Kirchberg begeven.

BERLIN 1 Junij. Men is alhier zeer verlangend te weten, welke maat-regelen het kapittel van Posen en Gnesen, met betrekking tot de beide thans vacante bisdommen, nemen zal. Het is te vermoeden, dat de kanon-iek Kilinski tot zoodanige functien zal geroepen worden, als die, welke Dr. Hüsgen te Keulen uitoefend.

Aangaande het aanstaand verblijf van den aartsbischop van Posen is mede nog niets met zekerheid bekend. Hij weigert eene plaats te kiezen, en de verzekering te geven zich voortaan niet in de administratie van zijn bisdom te zullen mengen.

— Volgens bericht uit Darfeld bij Munster, alhier ontvangen, is de aarts-bischop van Keulen thans bijna geheel hersteld, zoo dat men al de ge-ruchten, die wegens zijnen ziekelijken toestand verspreid werden, als on-waar moet beschouwen.

BONN 4 Junij. Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland, verge-zeld van een talrijk gevolg, is heden alhier aangekomen. De militaire en civiele autoriteiten hadden Z. K. H. aan het hotel *Zum Stern* afgewacht, alwaar Hoogstdezelve is afgestapt, en dadelijk een bezoek van Z. K. H. den erfgroothertog van Mecklenburg Strelitz, en Z. D. H. den erfprins van Schaam-burg Lippe heeft ontvangen.

ITALIË.

ROME 25 Mei. Bergisteren na den middag is Z. M. de Koning van Na-pels, slechts door twee personen van zijnen hofstoet vergezeld, in het strengste incognito, alhier aangekomen, en in het paleis op het Corso afgestapt. Da-delijk na Hoogstdezelfs aankomst, bezocht Z. M. zijnen broeder, die onder

stool tot wapen. Plaats, tijd, alles werd naar behooren geregeld. WÖHLER ging daarna naar huis, om, naar hij zeide, voor alle mogelijke gevallen zijne zaken te regelen. Zoodra hij vertrokken was, sneden wij kogels uit kurk, en verwden die loodkleurig; daarmede werd besloten, tot de strijd uitgemaakt worden. Vervolgens werd voor APPELSTEEL eene kleine varkensblaas ge-kocht, en met osenbloed gevuld. Toen alle deze gewichtige maatregelen genomen waren tot den kampstrijd op leven en dood, spoedden wij heen, om verder den dag recht vrolijk door te brengen.

Den anderen morgen vroeg waren wij reeds buiten, naar het woud, aan den weg naar Breisach, alwaar wij onzen WÖHLER reeds vonden, met mijn-vriend, die zijn secondant was. De secondanten laadden de pistolen en maten het terrein. APPELSTEEL brandde los, en natuurlijk — miste. Nu schoot WÖHLER, en APPELSTEEL stortte neder, uitroepende: « ik ben in de buist getroffen... ik sterf... » WÖHLER wierp de pistool verre weg, en riep uit: « vergeef mij... mijn vriend. » — « Ja, ik vergeef u, » antwoordde APPELSTEEL, terwijl het bloed uit eene gemaakte opening in de blaas rijke-lijk stroomde; « maar vlugt, of gij valt als moordenaar het geregt in han-den, en dan... » en WÖHLER vloog als een pijl uit den boog naar huis, om zijne zaken te pakken. Mijn vriend zocht hem zoo lang mogelijk op te houden, en intusschen reden wij zingende naar *Nieuw-Breisach*, en stak-den daar den *Rijn* over naar *Oud-Breisach*, alwaar wij den *Wöhl* een keer eens keerden. Daar werd APPELSTEEL het gelaat zoo wit en geestachtig, als immer mogelijk was, geschilderd. Aldus verbeidden wij den vlugteling. Spoedig kwam hij bij ons aan. « Na, WÖHLER, hier zijt gij op Duitsche vaderlandschen bodem, tegen de vervolgingen van het geregt van *Codrus* veilig; drinken wij hier op onze vriendschap en ter gedachtenis van den braven APPELSTEEL. » WÖHLER nam het aan, en trad nader, doch wie schildert zijnen schrik af, toen APPELSTEEL binnen trad, en hem met een holle stem, toeriep: « Wee, u! » De haren rezen hem te berge; niet zonder moeite hielden wij hem terug, van uit het venster te springen, en nog grootere moeite kostte het ons later om hem te overtuigen, dat APPEL-STEEL nog levend en gezond was.

De schrik veroorzaakte den patient eene ligte ongesteldheid, doch hij van zijnen hartstogt, en van zijne neiging voor het duet genezen.

Heden wordt het feest der heiligsverklaring, hetwelk morgen zal plaats hebben, door het luiden van al de klokken der stad aangekondigd. De kansen van den Engelenburg aelden het door hun gebeld. In de velden der donderlagen van een boven onze stad losgebroken onweer.

Om aan de geheele feestviering een' nog hoogen glans bij te zetten, zal Z. H. de Paus, na het eindigen der plechtigheden, die reeds morgen veldend ten 5 ure zullen beginnen, de vermaelde menigte zijnen zegen geven. Des avonds zal de hoepel van de St. Pieterskerk geillumineerd worden. Men berekent, dat zich alhier meer dan twaalf duizend geestelijken bevinden. Genoeg 150 bisschoppen, die in de stad verblijf houdende medegerekend, en alhier bijeen; al de buitenlandsche hebben in de laatste dagen audientie bij Z. H. den Paus gehad.

Aan de belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat de lijsten van bevoegd erkende geneeskunst-beoefenaars, in de provincie Noord-Holland, voor het jaar 1839, aan het stadhuis alhier zijn geaffigeerd, en een exemplaar, van nu af tot ultimo Juni, ter visie zal liggen ter secretarie.

OVERLEDEN. 4 Junij M. Rolms, geb. Engelberg, 34 j. — 5 Junij C. G. Raben, 14 m. — A. de Koning, wed. S. Vink, 64 j. — 6 Junij A. C. H. Simmers, 7 m. — Te Utrecht, 4 Junij, M. Han, wed. J. van Marsum, 53 j.

Vorst Leopold wacht alhier het bericht der uitwisseling af, alvorens naar zijn kasteel in de Ardennes te vertrekken.

ONSCHRIJVING		Aankomende Effecten, 45 m.					
DER EFFECTEN.		Van de Rijk, 10 m.		Van de Rijk, 10 m.			
		van	tot	aan	aan	aan	aan
Werkelijke Schuld...	4 1/2	54 1/2	55 1/2	55	55	55	55
Dito.....	5	102 1/2	103 1/2	102 1/2	103 1/2	103 1/2	103 1/2
Uitgestelde dito...	3	1	1	1	1	1	1
Aankomende Syndicaat...	f	27	27	27	27	27	27
Dito.....	4 1/2	95 1/2	96 1/2	95 1/2	96 1/2	96 1/2	96 1/2
Handel-Maatschappij...	4 1/2	180 1/2	181 1/2	180 1/2	181 1/2	181 1/2	181 1/2
Nieuwe dito.....	4 1/2						
Nieuwe dito 1837...	4 1/2						
Entrepot-Dok.....	4 1/2						
Cost-Ind. Leening...	4						
Dito.....	5	98	99	98	99	99	99
Aandeelen Kanak...	4						
Spoorweg Haarlem...	4 1/2	103 1/2	104 1/2	104	104	104	104
Aand. Rijk-Spoorw...	4 1/2						
FRANKR... Inschrijving G. B...	3						
FRANKR... Dito.....	3	19 1/2	19	19 1/2	19 1/2	19 1/2	19 1/2
FRANKR... Leening 4 1/2 m...	5						
Dito onbep. Strik...	5						
Passive.....							
Deferred.....							
Fransche Uitgestelden							
Engelsche dito...							
PORTUGAL... Oblig. te Londen...	3						
SPANJE... Certific. bij L. & B...	5						
Dito Falc. & Co...	5						
Dito te Londen...	5						
Aandeelen Tenebr...	3 1/2						
Dito te Londen...	3 1/2						
ROUSS... Oblig. 1830, 1831, 1832...	5	104 1/2	105 1/2	104 1/2	105 1/2	105 1/2	105 1/2
Dito 1831, 1832...	5	98	99	98	99	99	99
Oblig. te Londen...	5						
Dito te Hamburg...	5						
Inscrip. in Assign...	6						
Certific. van dito...	6						
PRUSSIE... Aandeelen a fl. 300...	f						
Dito a fl. 500...							
RUSSIE... Dito a fl. 50...							
NEG. Londen 1830...	4						
PRUSSIE... Aandeelen a fl. 100...	f						
Dito a fl. 200...							
Metaliek.....	5						
Dito.....	5						
Dito.....	5						
Dito te Londen...	5						
Woonerb. Goud...	5						
Dito.....	4						
N. W. v. d. Aand. fl. 100...	f						
PRUSSIE... Oblig. te Londen...	3						
PRUSSIE... Dito dito...	3	70 1/2	80	70 1/2	70 1/2	70 1/2	70 1/2
PRUSSIE... Oblig. te Londen...	3						
PRUSSIE... Oblig. te Londen...	3						
PRUSSIE... Oblig. te Londen...	3						

1. *Chrysomela* 100. 13. Dico & £ 300. 11. Dico roode & £ 100.
 2. *Chrysomela* Columbia onb. 4. 13.
 3. *Chrysomela* Columbia onb. 4. 13.
 4. *Chrysomela* Columbia onb. 4. 13.

terug uit zee, was den 3 Junij gereed, om af te gaan, de reis voort te zetten.
Volgende dag had het gewone vlieg, dat is, de reis, was zeer vermoedelijk
Maggelochte schroeven (naam en aanteekening) op de plaats gevonden, doch
na verloop van een paar weken vol gaderen, en het dierzilver nu, om de
Noord- en Zuid- en West- en Oost- en de

O. Z. Achterburgwal, Dordrecht & Rotterdam
 Broeder bij Sijlstege, in de Maas
 der Makelaars en Oudehandels
 tien en vier degen, Dordrecht
 DORDRECHT, 1711

Enige wettige Schoolmeesters.

(1) Om de belangrijkheid van het onderwerp hebben wij gemeen te maken met de heren de hoogleende verzoeken der ons belangde inwoners, om dit stuk der *Avondrede* eene plaats te gunnen. Wij geven te allen tijde de voorkeur op of mindere pauzekeerigheid der daarin vermelde zaken voor de rekenmeesters en schrijvers; onder bijvoeging nog aan, dat, ingeval de door hen aangevoerde ongeregelde werksijde niet bestaan, ook ons eeno doelpostige voordeel daartegen zeer gewenscht zonde voortkomen.

De Red.